

uhyre tilfreds med den nugældende Ordning. Der siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den nugældende Ordning „ikke vides at have medført saadanne Ulemper, at det som Følge heraf kan anses nødvendigt at sætte et stort og bekosteligt Valgapparat i Gang“. Nej, det er naturligt, at det ikke er muligt at paavise positive Ulemper ved den indirekte Valgmaade, men derimod kan der paavises en negativ Ulempe, nemlig denne, at der ikke er opstaaet det Forhold mellem Værgeraadsinstitutionen og Befolkningen, som der skulde være. Ministeriet er saa overordentlig tilfreds med Forholdene, som de er, at det endogsaa til min store Forbavselse har udtrykt sig saaledes, at det er, saa vidt man kan se, paa bedste Maade lykkedes i den forløbne Tid at faa valgt Personer, der har særlig Interesse og særlige Evner for det Børnearbejde, hvortil Værgeraadene kaldes. — Justitsministeren ønsker ikke, at Valget skal undergives den politiske Agitation. Jeg ser aldeles ikke noget uheldigt i, at de forskellige politiske Partier faar sat deres Repræsentanter ind i Værgeraadene. Det vilde ikke forhindre, at de bagefter kunde udføre et godt Arbejde paa neutral og saglig Grund, at der kunde blive et frugtbart Samarbejde mellem de forskellige Medlemmer af Raadet. Disse borgerlige Ombud bliver næsten altid betragtet som en kedelig Pligt, som noget, man beskæftiger sig med saa lidt som muligt, og det er saamænd heller ikke uretfærdigt at udtale, at Værgeraadene har beskæftiget sig saa lidt som muligt med Værgeraadsbørnene. Borgerlige Ombud er en kedelig Indretning, men det er sandelig fødte Medlemmer ogsaa, og derfor maa jeg sige, at mit Parti er tilfreds med, at det nu ikke bliver en Betingelse, at Sognepræsten skal være Medlem af Værgeraadet. Den anden Del af det sagkyndige Element, Juristen, Lægen og Lærerne, er jo blevet bibeholdt i Lovforslaget. Jeg kan ikke tillægge dette sagkyndige Element den samme Betydning som min ærede Forgænger her paa Talerstolen. Juridisk Assistance kunde sikkert akkurat lige saa godt tilkaldes i Købstæderne, som det kan ske paa Landet, naar et Barn skal fjernes fra Hjemmet, og paa samme Maade kunde vel nok Lægetilsynet ordnes. Hvad Lærerne angaar, er jeg ganske sikker paa, at de staar i en saadan Yndest hos Befolkningen, at man slet ikke vil risikere, at de ikke bliver repræsenteret i Værgeraadet.

Derimod vil jeg gerne, medens jeg taler om Værgeraadets Sammensætning, pege paa

et Forhold, som jeg synes er urimeligt. Det er det, at der for Landværgeraadene og for de københavnske Værgeraadskredses Vedkommende udtrykkelig foreslaas, at der skal vælges 2 Mænd og 1 Kvinde af Kommunalbestyrelsen ved Forholdstalsvalg. I og for sig burde det ikke nu, da Kvindene har politiske Rettigheder ligesom Mændene, være nødvendigt bestemt at betinge, at en Kvinde skal vælges. Men hvis denne Bestemmelse skal bibeholdes, at man foreskriver, hvem der skal udpeges, maa jeg meget henstille, at der kommer til at staa 2 Kvinder og 1 Mand eller subsidiært 1 Mand, 1 Kvinde og 1 efter frit Valg. Bibeholder vi det sagkyndige Element ved Sammensætningen, er der vist ingen Tvivl om, at det bliver Mænd, der her bliver valgt, men jeg vil meget ønske, at det kvindelige Element i Værgeraadene kunde blive mere fremtrædende, end det hidtil har været, at Kvindens Moderinstinkt her kunde blive taget i Brug. Jeg tror, det vilde gavne hele Børnearbejdet.

Efter disse Bemærkninger, som dels var af principiel og dels af kritisk Art, vil jeg gerne til Slutning udtale min Glæde over nogle store Forbedringer i det nye Lovforslag. Først over, at Værgeraadsarbejdet decentraliseres. Den besværlige og sendrægtige Arbejdsmaade, der hidtil har været i Brug, at Overværgeraadet skulde bestemme over Børnenes Fjernelse fra Hjemmet og deres Anbringelsesmaade, har i mange Tilfælde sat de lokale Myndigheders Taalmodighed paa en meget haard Prøve; men det, at Myndigheden nu i langt stærkere Grad bliver lagt ud til de enkelte Værgeraad, tror jeg vil faa en overordentlig gavnlig Indflydelse. Jeg hilser derfor med Glæde, at Overværgeraadet nu bliver en rent juridisk Appellinstans.

Med Hensyn til Sammensætningen af Overværgeraadet, da fremkommer jeg atter her med et Ønske, nemlig det, at Kvinder maa blive repræsenteret i Overværgeraadet, og jeg henviser i saa Henseende til Bilaget i Betænkningen, hvori Foreningen for Børnehjem har udtalt det samme Ønske, at der maatte være mindst een Kvinde i Overværgeraadet.

Jeg glæder mig over, at forsømte unge Personer lige op til det 18de Aar nu kommer ind under Værgeraadet, og jeg finder det ogsaa heldigt, at Forsorgen under ganske særlige Omstændigheder kan forlænges lige til det 21de Aar. Ligeledes maa vi billige Adskillelsen af Hvervet som Overinspektør og Formand for Overværgeraadet og Værgeraadenes nærmere Forbindelse med Pleje-